

**Міністерство освіти і науки України
Прикарпатський національний університет
імені Василя Стефаника**

Навчально-науковий юридичний інститут

Башурин Н. Я.

**МІЖНАРОДНІ ТА ЄВРОПЕЙСЬКІ МЕХАНІЗМИ ЗАХИСТУ ПРАВ
ЛЮДИНИ**

**Методичні вказівки
для підготовки до семінарських (практичних) занять
студентів заочної форми навчання**

Спеціальність
Освітній рівень

**081 Право
магістр**

Івано-Франківськ, 2023

УДК 341.64
Я 79

Затверджено на засіданні кафедри судочинства Навчально-наукового юридичного інституту Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника (протокол № 1 від 28.08.2023 р.)

Башурин Н.Я. Міжнародні та європейські механізми захисту прав людини. Методичні вказівки для підготовки до семінарських (практичних) занять студентів заочної форми навчання. Івано-Франківськ. Навчально-науковий юридичний інститут Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника, 2023. 35 с.

Методичні вказівки розроблені на основі навчального плану Навчально-наукового юридичного інституту Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника і призначені для підготовки до семінарських (практичних) занять з навчальної дисципліни «Міжнародні та європейські механізми захисту прав людини», підготовки до здачі екзамену. В посібнику викладені: завдання до семінарських і практичних занять, які включають короткі методичні рекомендації, що полегшать підготовку до занять, перелік питань, які виносяться на обговорення на занятті, контрольних питань для перевірки знань, практичних завдань. До кожної теми поданий перелік літератури, до якого включена монографічна та інші наукові джерела по темі, а також розширений перелік нормативно-правових актів, які регулюють відповідний вид відносин станом на 01.09.2023 р.

Посібник призначений для студентів, аспірантів, викладачів.

© Башурин Н.Я., 2023

© Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника,

ВСТУП

Нині Україна є активним діячем світової політики та правової системи, є кандидатом на вступ до Європейського Союзу і вже давно є стороною міжнародних договорів в галузі прав людини в ООН і в Раді Європи.

Отож, детальний аналіз і вивчення європейських стандартів у галузі прав людини і, відповідно, юридичні механізми захисту цих прав на міжнародному та європейському рівні має неабиякий сенс для магістрантів спеціальності «Право».

Навчальна дисципліна «Міжнародні та європейські механізми захисту прав людини» є невід'ємною як теоретичною, так і практичною основою для забезпечення набуття слухачами цієї дисципліни інтегрованих, поглиблених та системно упорядкованих знань щодо особливостей захисту порушених прав і свобод людини і громадянина на міжнародному та європейському рівнях відповідними судовими інстанціями та правозахисними організаціями, що мають цю компетенцію.

Основними джерелами для вивчення цієї дисципліни є Статут ООН, Загальна декларація прав людини, Конвенція ООН про права дитини, Міжнародний пакт про громадянські і політичні права, Міжнародний пакт про економічні, соціальні і культурні права, Європейська конвенція прав людини, Закон України «Про виконання рішень та застосування практики Європейського суду з прав людини», рішення ЄСПЛ, Цивільний процесуальний кодекс України, Кримінальний процесуальний кодекс України, Кодекс адміністративного судочинства України, Закон України «Про виконавче провадження» та ряд інших законів і підзаконних актів.

Вивчення навчальної дисципліни сприяє розумінню місця прецедентної практики ЄСПЛ та інших міжнародних судових установ, правозахисних організацій та судового захисту прав суб'єктів громадянського суспільства у розбудові правової, демократичної держави, адаптації існуючих в Україні моделі і процедур діяльності суб'єктів. Окреслене коло питань є важливим для засвоєння та набуття практичних навичок студентамагістрантами, що навчаються за спеціальністю «081 Право».

Метою викладання навчальної дисципліни «Міжнародні та європейські механізми захисту прав людини» є вивчення теорії і практики застосування міжнародних нормативно-правових актів під час захисту прав і свобод людини і громадянина у міжнародних та європейських судових установах, правозахисних організаціях.

Основними завданнями вивчення дисципліни «Міжнародні та європейські механізми захисту прав людини» є формування у студентів-магістрантів правового світогляду та мислення, оволодіння студентами сучасними знаннями в галузі міжнародного та європейського захисту прав людини, закріплення

необхідних навичок використання міжнародних та європейських правозахисних механізмів у своїй практичній діяльності, вміння фахово аналізувати рішення Європейського суду з прав людини та інших міжнародних судових установ і правозахисних організацій та визначати рівень ефективності звернення до цих судів у конкретних практичних ситуаціях.

В результаті вивчення навчальної дисципліни очікується, що студенти здобудуть:

Загальні компетентності:

- Здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу.
- Здатність застосовувати знання у практичних ситуаціях.
- Знання та розуміння предметної області та розуміння професійної діяльності.
- Здатність вчитися і оволодівати сучасними знаннями.

Фахові компетентності:

- Повага до честі і гідності людини як найвищої соціальної цінності, розуміння їх правової природи.
- Знання і розуміння міжнародних стандартів прав людини, положень міжнародних договорів про права людини, в тому числі Конвенції про захист прав людини та основоположних свобод, а також практики Європейського суду з прав людини.
- Знання і розуміння особливостей реалізації та застосування норм матеріального і процесуального права.
- Здатність визначати належні та прийнятні для юридичного аналізу факти.
- Здатність аналізувати правові проблеми, формувати та обґрунтовувати правові позиції.
- Здатність до критичного та системного аналізу правових явищ і застосування набутих знань у професійній діяльності.
- Здатність до консультування з правових питань, зокрема, можливих способів захисту прав та інтересів клієнтів, відповідно до вимог професійної етики, належного дотримання норм щодо нерозголошення персональних даних та конфіденційної інформації.

Програмні результати навчання:

- Визначати переконливість аргументів у процесі оцінки заздалегідь невідомих умов та обставин.
- Здійснювати аналіз суспільних процесів у контексті аналізованої проблеми і демонструвати власне бачення шляхів її розв'язання.
- Формулювати власні обґрунтовані судження на основі аналізу відомої проблеми.
- Давати короткий висновок щодо окремих фактичних обставин (даних) з достатньою обґрунтованістю.
- Доносити до респондента матеріал з певної проблематики доступно і

зрозуміло.

- Пояснювати характер певних подій та процесів з розумінням професійного та суспільного контексту.
- Застосовувати набуті знання у різних правових ситуаціях, виокремлювати юридично значущі факти і формувати обґрунтовані правові висновки.

Надавати консультації щодо можливих способів захисту прав та інтересів клієнтів у різних правових ситуаціях.

ПРОГРАМОВІ ВИМОГИ
для підготовки до здачі екзамену з навчальної дисципліни
«Міжнародні та європейські механізми захисту прав людини»

Модуль 1. Правові основи міжнародних та європейських механізмів захисту прав людини

ТЕМА 1. Загальна характеристика міжнародних та європейських механізмів захисту прав людини

Поняття та особливості захисту прав людини. Поняття і значення механізмів захисту прав людини і світовій юридичній практиці. Класифікація механізмів захисту прав людини.

Правові основи міжнародного захисту прав людини. Загальна характеристика міжнародних нормативно-правових актів, що гарантують захист прав людини і передбачають механізми реалізації такого захисту.

Міжнародний захист прав людини: поняття, ознаки, загальна характеристика суб'єктів здійснення. Поняття та класифікація суб'єктів здійснення захисту прав людини на міжнародному рівні.

Правові основи європейського захисту прав людини. Загальна характеристика нормативно-правових актів Ради Європи та ЄС, котрі гарантують права людини і передбачають механізми захисту цих прав.

Європейські механізми захисту прав людини: поняття, ознаки, загальна характеристика. Поняття та загальна характеристика суб'єктів здійснення захисту прав людини на європейському рівні.

ТЕМА 2. Статут ООН і Загальна декларація прав людини як основа забезпечення захисту прав людини на міжнародному рівні

Загальна характеристика ролі та значення Статуту ООН для світової практики захисту прав людини. Історія створення та прийняття Статуту ООН: причини та умови, що передували цьому. Структура Статуту ООН. Порушення Статуту ООН: історичні випадки та наслідки такого порушення.

Характеристика Загальної декларації прав людини як базового міжнародного документа, котрий закріплює основні права і свободи людини і гарантує їх захист. Історія створення та прийняття Загальної декларації прав людини: причини та умови, що зумовили це. Структура Загальної декларації прав людини. Порушення норм Загальної декларації прав людини та наслідки такого порушення.

ТЕМА 3. Міжнародні договори у галузі прав людини

Загальна характеристика міжнародних договорів у галузі прав людини. Класифікація міжнародних договорів у галузі прав людини.

Міжнародний пакт про економічні, соціальні і культурні права: загальна характеристика. Історичні причини та передумови прийняття Міжнародного пакту про економічні, соціальні і культурні права, а також значення для сучасних механізмів захисту прав людини. Структура та зміст Міжнародного пакту про економічні, соціальні і культурні права.

Міжнародний пакт про громадянські і політичні права: загальна характеристика. Історичні причини та передумови прийняття Міжнародного пакту про громадянські і політичні права і значення для сучасних механізмів захисту прав людини на міжнародному рівні. Структура та зміст Міжнародного пакту про громадянські і політичні права.

ТЕМА 4. Загальна характеристика Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод як базового європейського нормативно-правового акту в галузі прав людини

Історія прийняття Конвенції про захист прав людини та основоположних свобод. Історичні передумови створення міжнародного документу про захист прав людини. Підписання Європейської Конвенції та набуття нею чинності. Процедура внесення змін до Конвенції.

Конвенція про захист прав людини та основоположних свобод в системі міжнародного права в галузі захисту прав людини. Загальні положення Європейської конвенції про захист прав і основних свобод людини. Структура та основний зміст Європейської Конвенції про захист прав і основних свобод людини. Класифікація норм Конвенції. Організаційні, процесуальні та матеріальні норми. Ієрархія прав.

Поняття тлумачення права та принципи інтерпретації Конвенції про захист прав людини та основоположних свобод (загальнотеоретичні аспекти). Виключна юрисдикція Європейського суду з прав людини щодо тлумачення положень Конвенції. Принцип ефективного й динамічного тлумачення та принцип забезпечення правової визначеності (принцип дотримання прецеденту). Принцип пропорційності та забезпечення рівноваги інтересів. Принцип забезпечення певної свободи національного розсуду. Принцип автономного тлумачення. Врахування загальноновизнаних міжнародних стандартів і принципів міжнародного права. Принцип забезпечення мінімальних гарантій прав і свобод людини.

Модуль 2. Міжнародні та європейські механізми захисту прав людини

ТЕМА 5. Міжнародний суд ООН

Міжнародний Суд ООН: поняття і загальна характеристика. Історичні причини та передумови створення Міжнародного Суду ООН.

Основні функції, котрі виконує Міжнародний Суд ООН. Ключові засади судочинства Міжнародного Суду ООН і справи, котрі вирішує Суд відповідно до своєї компетенції.

Структура і склад Міжнародного Суду ООН та порядок його діяльності. Керівництво Міжнародного Суду ООН: порядок формування і повноваження.

Практика захисту порушених прав Міжнародним Судом ООН: загальна характеристика та яскраві приклади. Практика Міжнародного Суду ООН щодо України.

ТЕМА 6. Рада ООН з прав людини

Рада ООН з прав людини: загальна характеристика. Історичні передумови та причини створення Ради ООН з прав людини.

Структура і склад Ради ООН з прав людини. Функції, котрі виконує Рада ООН з прав людини. Компетенція Ради ООН з прав людини.

Керівництво і кадровий склад Ради ООН з прав людини.

Процедури захисту прав людини Радою ООН з прав людини. Практика захисту прав людини Радою ООН з прав людини.

ТЕМА 7. Європейський суд з прав людини: структура, організація діяльності та повноваження

Еволюція європейського механізму захисту прав людини. Загальна характеристика міжнародного захисту прав людини в судовому порядку. Ізмірська, Інтерлакенська, Брайтонська та Брюсельська декларації і їх імплементація.

Порядок формування та склад Європейського суду з прав людини. Регламент Європейського суду з прав людини. Організаційна структура Європейського суду. Пленарні засідання Європейського Суду. Комітети та Секретаріат Суду. Повноваження Палат та Великої Палати Європейського Суду.

Компетенція Європейського суду з прав людини. Субсидіарний характер компетенції. Види компетенцій ЄСПЛ: часовий критерій компетенції Суду;

територіальна юрисдикція та компетенція суду; предметний критерій юрисдикції Суду; компетенція за колом суб'єктів.

ТЕМА 8. Додаткові міжнародні та європейські правозахисні організації та установи

Загальна характеристика і значення допоміжних міжнародних установ та організацій із захисту окремих прав людини.

Міжнародна організація праці як спеціалізована правозахисна установа ООН: загальна характеристика. Історичні передумови і причини створення Міжнародної організації праці. Структура і склад Міжнародної організації праці. Функції та повноваження Міжнародної організації праці.

Організація об'єднаних націй з питань освіти, науки і культури (ЮНЕСКО): загальна характеристика. Історичні передумови і причини створення ЮНЕСКО. Структура і склад ЮНЕСКО. Функції та повноваження ЮНЕСКО.

Консультативний комітет Рамкової конвенції про захист національних меншин при Комітеті Міністрів Ради Європи: загальна характеристика, функції, склад та повноваження.

Європейський Комітет з запобігання катуванням та нелюдському чи принизливому поводженню або покаранню: загальна характеристика, функції, склад і повноваження.

Модуль 1. Правові основи міжнародних та європейських механізмів захисту прав людини

ТЕМА № 2. Статут ООН і Загальна декларація прав людини як основа забезпечення захисту прав людини на міжнародному рівні

Статут ООН і Загальна декларація прав людини – це ті нормативно-правові акти міжнародного рівня і значення, котрі служать вже декілька десятків років основою гарантування і захисту ключових прав і свобод людини і громадянина. Саме тому в межах даної теми студентам необхідно детально проаналізувати ці два документи, визначити причини та передумови їх створення, їх глобальне значення для світового співтовариства. Також, досліджуючи норми цих нормативно-правових актів, потрібно встановити, які саме права закріплені у них і які, власне, міжнародні механізми захисту прав людини ними передбачені, а також проаналізувати роботу цих механізмів на світовій практиці.

СЕМІНАРСЬКЕ ЗАНЯТТЯ № 1 (2 год.)

Питання для обговорення:

1. Роль і значення Статуту ООН для міжнародного захисту прав людини.
2. Історичні причини та передумови створення і підписання Статуту ООН.
3. Структура і зміст Статуту ООН.
4. Порушення Статуту ООН: світова практика і наслідки.
5. Загальна декларація прав людини: характеристика і значення.
6. Історія створення і підписання Загальної декларації прав людини.
7. Структура і зміст Загальної декларації прав людини.
8. Порушення Загальної декларації прав людини: відповідальність та наслідки.

Контрольні питання:

1. Яке значення для міжнародного захисту прав людини має Статут ООН?
2. Що стало передумовами створення і підписання Статуту ООН?
3. Які позитивні наслідки прийняття Статуту ООН можна виділити?
4. Яка структура Статуту ООН?
5. Що є основним змістом Статуту ООН як нормативно-правового акта?
6. Які найяскравіші випадки порушення Статуту ООН Вам відомі?
7. Які наслідки передбачені за порушення норм Статуту ООН?
8. Що таке Загальна декларація прав людини?

9. Яке значення для міжнародного захисту прав людини має Загальна декларація прав людини?
10. Що стало передумовами та причинами створення і підписання Загальної декларації прав людини?
11. Яка структура Загальної декларації прав людини?
12. Який основний зміст Загальної декларації прав людини?
13. Які передбачені наслідки порушення норм Загальної декларації прав людини?

Термінологічне завдання: міжнародний захист прав людини, ООН, Статут ООН, Загальна декларація прав людини.

Методичне завдання:

1. Порівняйте зміст Статуту ООН і Загальної декларації прав людини за змістом. В чому між ними різниця і чим вони доповнюють одне одного?

Література:

1. Банчук О.А., Куйбіда Р.О. Вимоги статті 6 Конвенції про захист прав людини та основоположних свобод до процедури здійснення судочинства. – К. : ІКЦ «Леста», 2005. – 116 с.
2. Бущенко А.П. Стаття 5 Конвенції про захист прав людини та основоположних свобод. Систематизований дайджест рішень Європейського суду з прав людини / Харківська правозахисна група; Художн.-оформлювач Б.Є. Захаров – Харків: Права людини, 2008 р. – 432 с.
3. Гнатівський М. М. Європейський суд з прав людини та міжнародне гуманітарне право: захист права на життя // Актуальні проблеми міжнародних відносин [Текст]: збірник наукових праць.- К.: Київ. нац. ун-т ім. Т. Шевченка; Ін-т міжнародних відносин, 2011. -Випуск 100. - Ч. 1. - С. 95-99.
4. Джеремі Макбрайд. Європейська конвенція з прав людини та кримінальний процес. – К.: «К.І.С.», 2010 – 576 с.
5. Дудаш Т.І. Практика Європейського суду з прав людини : навч.-практ. посіб. / Т.І. Дудаш. – К. : Алерта, 2013. – 368 с.
6. Право на медичну допомогу в Україні – 2008 / Харківська правозахисна група. – Харків: Права людини, 2009 – 268 с.
7. Право на приватність: *conditio sine qua non* / Харківська правозахисна група; Худож.- оформлювач О.Герчук – Харків: Фоліо, 2003. – 216 с.
8. Практика Європейського суду з прав людини: навч.-практ. посіб. / Т.І. Дудаш. – К.: Алерта, 2013. – 368 с.
9. Червяцова А. О. Право на життя та заборона катувань у рішеннях Європейського суду з прав людини: аналіз судової практики за статтею 2 і 3 Європейської конвенції про захист прав людини і основоположних свобод: Навчальний посібник/ А. О. Червяцова. – Х.: ХНУ імені В. Н. Каразіна, 2012. –

308 с.

10. Шевчук Станіслав. Судовий захист прав людини: Практика Європейського Суду з прав людини у контексті західної правової традиції. – К.: Реферат, 2007. — 848с.

Нормативно-правові акти:

1. Конституція України.
2. Про ратифікацію Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод 1950 року, Першого протоколу та протоколів N 2, 4, 7 та 11 до Конвенції: Закон України від 17.07.1997 р.
3. Про ратифікацію Протоколу № 6 до Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод, який стосується скасування смертної кари: Закон України від 22.02.2000 р.
4. Про ратифікацію Протоколу № 13 до Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод, який стосується скасування смертної кари за будь-яких обставин: Закон України від 28.12.2002 р.
5. Про ратифікацію Протоколів № 12 та № 14 до Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод: Закон України від 09.02.2006 р.

ТЕМА № 4. Загальна характеристика Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод як базового європейського нормативно-правового акту в галузі прав людини

Міжнародні договори в галузі прав людини не встановлюють обов'язки у відносинах між державами, а визначають єдині стандарти співвідношення повноважень держав, з одного боку, а з іншого – єдині стандарти прав і свобод приватних осіб.

Принциповою відмінністю Європейської конвенції від інших міжнародних договорів є те, що ця **Конвенція** не лише встановила певний перелік прав і свобод особи, як це зроблено в Загальній декларації прав людини, але й створила спеціальні установи, що отримали повноваження здійснювати судовий (Європейський суд з прав людини) та квазісудовий (Комітет Міністрів Ради Європи) контроль за дотриманням її положень і розглядати скарги приватних осіб проти держав.

Вивчаючи питання застосування основних положень Європейської Конвенції, студентам необхідно звернути увагу на тлумачення її норм, відображених в прецедентах Європейського суду. Практикою Європейського суду з прав людини вироблено чимало специфічних принципів тлумачення норм конвенції, що дає змогу в повній мірі зрозуміти суть того чи іншого права, що захищається цим міжнародним договором.

Питання для обговорення:

1. Історія прийняття Конвенції про захист прав людини та основоположних свобод.
2. Структура та зміст Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод.
3. Поняття та класифікація норм Європейської конвенції про захист прав і основних свобод людини. Відмінність Конвенції від інших договорів в галузі прав людини.
4. Загальна характеристика Протоколів до Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод.
5. Поняття тлумачення права та принципи інтерпретації Конвенції про захист прав людини та основоположних свобод:
 - а) принцип ефективного й динамічного тлумачення;
 - б) принцип забезпечення правової визначеності (принцип дотримання прецеденту);
 - в) принцип пропорційності та забезпечення рівноваги інтересів;
 - г) принцип забезпечення певної свободи національного розсуду;
 - д) принцип автономного тлумачення;
 - е) принцип врахування загальноновизнаних міжнародних стандартів і принципів міжнародного права;
 - є) принцип забезпечення мінімальних гарантій прав і свобод людини.

Контрольні питання:

1. Коли була заснована Рада Європи? Які передумови сприяли створенню даної міжнародної організації?
2. Коли прийнята Конвенція про захист прав та основних свобод людини?
3. Назвіть структурні елементи Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод.
4. Характеристика обмежень прав і свобод, що допускаються Конвенцією.
5. В чому суть принципу врахування загальноновизнаних міжнародних стандартів і принципів міжнародного права?
6. За яких умов можуть бути застосовані обмеження на права, визначені Конвенцією про захист прав та основних свобод людини?
7. Як співвідносяться між собою принцип автономного тлумачення та принцип врахування загальноновизнаних міжнародних стандартів і принципів міжнародного права?
8. Назвіть та охарактеризуйте автономні поняття, що вироблені Європейським судом з прав людини.
9. За яких умов ЄСПЛ може відійти від принципу забезпечення правової визначеності?
10. Яка юридична природа та значення Преамбули до Конвенції?

11. Який статус має Конвенція в Україні?

Термінологічне завдання: гарантованість прав і свобод, права людини, юридичне закріплення прав, міжнародні стандарти прав людини, тлумачення міжнародного договору, імплементація.

Методичне завдання:

1. Здійсніть порівняльний аналіз прав людини, що містяться у Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод та Конституції України.

2. Віднайдіть у Конвенції і протоколах до неї та выпишіть матеріальні, організаційні та процесуальні норми.

Література:

1. Алтангерел Булгаа. Міжнародно-правова практика тлумачення норм міжнародних договорів: автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.11 / Алтангерел Булгаа // Київський національний ун-т ім. Тараса Шевченка. – К., 2003. – 23 с.
2. Арнольд Р. Юридичні наслідки приєднання Європейського Союзу до Європейської конвенції про захист прав людини і основоположних свобод // Вісник Конституційного суду України.-К.: Юрінком Інтер, 2012. - № 4. - С. 63-69.
3. Базов О. Тлумачення Європейської конвенції з прав людини та основоположних свобод у практиці Європейського суду з прав людини // Вісник Вищого адміністративного суду України. - К. : Видавнича організація "Юрінком Інтер", 2014. - № 4 . - С. 26-36.
4. Власов Ю. Л. Проблеми тлумачення норм права: монографія / Ю. Л. Власов. – К. : Ін-т держави і права ім. В. М. Корецького; НАН України, 2001. – 180 с.
5. Кононенко В. П. Особливості інтерпретації Європейської конвенції про захист прав людини і основоположних свобод 1950 р. як правозахисного договору / В. П. Кононенко // Публічне право. – 2011. – № 3. – С. 194 – 202.
6. Кононенко В. Рішення Європейського суду з прав людини як прецедент тлумачення Конвенції про захист прав людини та основних свобод / В. Кононенко // Право України. – 2008. – № 3. – С. 131-134.
7. Кретьова І. Ю. Тлумачення права: доктрини, розвинуті Європейським судом з прав людини : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.01 / І. Ю. Кретьова ; кер. роботи О. В. Петришин ; Нац. юрид. ун-т ім. Ярослава Мудрого. – Харків, 2015. – 20 с.
8. Кретьова І. Тлумачення положень про права людини Страсбурзьким судом: основні принципи та доктрини / І. Кретьова // Вісник Національної академії правових наук України. - 2014. - № 4. - С. 165-175.
9. Кретьова І. Ю. Концепція автономного тлумачення у практиці Європейського суду з прав людини / І. Ю. Кретьова // Право і суспільство. - 2015. - № 4(3). -

- С. 25-30.
10. Тлумачення та застосування Конвенції про захист прав людини й основоположних свобод Європейським судом з прав людини та судами України: Навчальний посібник / Авт. кол.: М.В. Мазур, С.Р. Тагієв, А.С. Беніцький, В.В. Кострицький; [Відп. ред. канд. іст. наук, доц. В.М. Карпунов]. — Луганськ: РВВ ЛДУВС, 2006. — 600 с.
 11. Мармазов В. Є. До питання про телеологічне (цільове) тлумачення Конвенції про захист прав і основних свобод людини / В. Є. Мармазов // Адвокат. 2003. — № 6. — С. 29–31.
 12. Мармазов В. Методи динамічного тлумачення Конвенції про захист прав людини та основних свобод / В. Є. Мармазов // Вісник Академії правових наук України. — 2003. — № 4 (35). — С. 63–72.
 13. Практика Європейського суду з прав людини: навч.-практ. посіб. / Т.І. Дудаш. — К.: Алерта, 2013. — 368 с.
 14. Соловйов О. В. Окремі особливості юридичної інтерпретації норм міжнародного права в контексті проблеми ефективного цільового тлумачення Конвенції про захист прав і основних свобод людини / О. В. Соловйов // Економіка. Фінанси. Право. — 2006. — № 9. — С. 23-27.
 15. Соловйов О. В. Основні передумови тлумачення Конвенції про захист прав та основних свобод людини за принципом ефективності / О. В. Соловйов // Вісник Харківського національного університету ім. В.Н. Каразіна. Серія: Право. — 2007. — Вип. 1. — С. 27-34.
 16. Трагнюк О.Я. Тлумачення міжнародних договорів: теорія і досвід європейських міжнародних судових органів [Текст] : Дис... канд. юрид. наук: 12.00.11 / О.Я.Трагнюк ; Національна юридична академія України ім. Ярослава Мудрого. — Х., 2003. — 205 с.
 17. Федик С. Доктрина меж національного (внутрішнього) оцінювання Європейської конвенції про захист прав та основних свобод людини як вагомий чинник її тлумачення / С. Федик // Вісник Львівського університету. Сер.: Юридична. — 2001. — Вип. 36. — С.16-20.
 18. Федик С. Є. Особливості тлумачення юридичних норм щодо прав людини (за матеріалами практики Європейського суду з прав людини та Конституційного Суду України): Автореф. дис. канд... юрид. наук: 12.00.01 / С.Є. Федик ; Київ. нац. ун-т ім. Т.Шевченка. — К., 2002. — 20 с.
 19. Цвігун Л. А. Принципи тлумачення права Європейським судом з прав людини / Л. А. Цвігун // Актуальні проблеми держави і права. - 2011. - Вип. 62. - С. 529-536.

Нормативно-правові акти:

1. Віденська конвенція про право міжнародних договорів від 23.05.1969 р.
2. Про міжнародні договори України: Закон України від 29.06.2004 р.
3. Про ратифікацію Конвенції про захист прав людини і основоположних

свобод 1950 року, Першого протоколу та протоколів № 2,4,7, та 11 до Конвенції: Закон України від 17.07.1997 р.

4. Про ратифікацію Протоколу № 6 до Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод, який стосується скасування смертної кари: Закон України від 22.02.2000.
5. Про ратифікацію Протокол № 10 до Конвенції про захист прав і основних свобод людини: Закон України від 23.08.2006.
6. Про ратифікацію Протокол № 12 до Конвенції про захист прав і основних свобод людини: Закон України від 09.02.2006.
7. Про ратифікацію Протоколу № 13 до Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод, який стосується скасування смертної кари за будь-яких обставин: Закон України від 28.12.2002 р.

Про ратифікацію Протоколу № 14 до Конвенції про захист прав і основних свобод людини: Закон України від 09.02.2006.

Модуль 2. Міжнародні та європейські механізми захисту прав людини

ТЕМА № 6. Рада ООН з прав людини

Рада ООН з прав людини була створена у 2006 році на основі діючої з 1946 року Комісії ООН з прав людини. Вона складається з 47 держав-представників, які обираються через Генеральну Асамблею шляхом прямого таємного голосування за принципом географічного розподілу.

Головна мета Ради з прав людини – це міжнародний захист та плекання поваги до громадянських, політичних, економічних, соціальних та культурних прав людини, незалежно від раси, статі, мови чи релігії, на основі принципів універсальності, об'єктивності, співробітництва, як це передбачено в Статуті ООН.

Під час вивчення теми студентам необхідно з'ясувати, яким чином Рада ООН з прав людини була створена, що стало причинами, які функції вона виконує зараз, хто входить до цієї Ради, які механізми захисту та охорони прав людини застосує Рада у своїй діяльності тощо.

СЕМІНАРСЬКЕ ЗАНЯТТЯ № 3 (2 ГОД.).

Питання для обговорення:

1. Рада ООН з прав людини: загальна характеристика.
2. Історичні передумови та причини створення Ради ООН з прав людини.

3. Структура і склад Ради ООН з прав людини. Функції, котрі виконує Рада ООН з прав людини.
4. Компетенція Ради ООН з прав людини.
5. Керівництво Ради ООН з прав людини.
6. Процедури захисту прав людини Радою ООН з прав людини. Практика захисту прав людини Радою ООН з прав людини.
7. Співпраця України з Радою ООН з прав людини.

Контрольні питання:

1. Що таке Рада ООН з прав людини?
2. Чийм правонаступником стала Рада ООН з прав людини і чому?
3. Яка історія створення Ради ООН з прав людини?
4. Яка структура і склад Ради ООН з прав людини?
5. В чому полягають функції та повноваження, котрі виконує Рада ООН з прав людини.
6. Хто очолює Раду ООН з прав людини?
7. Якими механізмами захисту прав людини оперує Рада ООН з прав людини?
8. Яким чином Україна співпрацює з Радою ООН з прав людини?

Термінологічне завдання: права людини, захист прав людини, Рада ООН з прав людини, міжнародний механізм захисту прав людини.

Методичне завдання:

1. Проаналізуйте резолюцію Ради ООН з прав людини «Ситуація з правами людини в Україні внаслідок російської агресії» та висловіть свою позицію щодо положень даної резолюції.

Література:

1. Андріанов К.В. Роль контрольного механізму Конвенції про захист прав і основних свобод людини в процесі реалізації її норм: Автореф. дис... канд. юрид. наук: : спец. 12.00.11 / К.В. Адріанов, Київський націон. унів-т ім. Т.Шевченка – К., 2003. – 18 с.
2. Анцупова Т. Забезпечення послідовності прецедентного права Європейського суду з прав людини: роль Великої палати // Право України. - К.: "Ин Юре", 2013. - 10. -С. 162-170.
3. Безе А. Процедура ухвалення пілотних рішень Європейським Судом з прав людини: перспективи та проблеми / Безе А. // Європейське право. – 2013. –

№ 1–2. – С. 84–100.

4. Бурма С. К. Міжнародно-правова характеристика інституту дружнього врегулювання в європейському суді з прав людини : дис. ... канд. юрид. наук : спец. 12.00.11 – міжнародне право / Бурма Сергій Костянтинович. – Одеса, 2015. – 20 с.
5. Дотан Ш. Судова тактика в Європейському суді з прав людини // Європейське право. - К.: "Ин Юре", 2013. - 1-2.- С. 58-84.
6. Європейський суд з прав людини [Текст] : організація, діяльність, процес / упоряд. І. Шевчук [та ін.] ; відп. ред. В.В. Лутковська. – К. : Праксіс, 2005. – 166 с.
7. Караман І. В. Європейський суд з прав людини, Європейська конвенція з прав людини та індивідуальні заяви: перше знайомство / Караман І. В., Козіна В. В. – К. : ВАІТЕ, 2015. – 136 с. URL: <http://www.osce.org/uk/ukraine/232776?download=true>.
8. Коташевська Т. Довести, чого немає : [практика Європейського суду з прав людини: як довести брак коштів на найм адвоката] // Український адвокат, 2009.-12. - С.23-25.
9. Пастухова Л. В. Європейський механізм забезпечення прав людини : навч. посібник / Пастухова Л. В. – Сімферополь : Таврія, 2009. – 224 с. URL: <https://sci.house/zarubejnoe-pravo-scibook/naglyad-vikonanniyam-rishen-vropeyskogo-sudu-27623.html>.
10. Хитра А. Я. Особливості процедури розгляду звернень у Європейському Суді з прав людини в кримінальних провадженнях / А. Я. Хитра, Я. О. Дацак // Науковий Вісник Львівського державного університету внутрішніх справ. – 2016. – № 4. . – С. 235–243.

Нормативно-правові акти:

1. Конституція України.
2. Конвенція про захист прав людини і основоположних свобод від 4 листопада 1950 року зі змінами та доповненнями, внесеними згідно з протоколами № 11 і № 14 до Конвенції. URL: http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/995_004.
3. Регламент Європейського суду з прав людини зі змінами та доповненнями. URL: http://www.echr.coe.int/Documents/Rules_Court_ENG.pdf [In English].
4. Постанова КМУ від 29.04.2004 за № 553 (із змінами від 13.05.2009 р.) «Про організаційні заходи, пов'язані із забезпеченням представництва України під час розгляду справ у Європейському суді з прав людини».

ТЕМА № 7. Європейський суд з прав людини: структура, організація діяльності та повноваження

Міжнародна практика виробила декілька способів контролю за

дотриманням міжнародних стандартів в галузі прав людини. По-перше, механізм міждержавного контролю і нагляду, який полягає в тому, що держава, яка підписала міжнародний документ в галузі прав людини, створює орган, який періодично вимагає від держав-учасниць звітів та надає їм рекомендації. Цей механізм називається політичним і його використання є неможливим щодо приватних осіб.

По-друге, механізм контролю за дотриманням прав людини, заснований на розгляді індивідуальних звернень приватних осіб. Так, процедура індивідуального звернення до міжнародно-правового інституту передбачено Європейською Конвенцією про захист прав та основних свобод людини, а саме Європейського Суду з прав людини – спеціального судового органу, який здійснює міжнародний захист прав людини.

Спершу, система захисту прав, передбачена Конвенцією, мала двоступеневу структуру: Європейська комісія з прав людини та Європейський суд з прав людини. Однак така структура системи захисту прав людини виявилася надто неоперативною і Протоколом № 11 було докорінно змінено цю систему – утворено новий Європейський суд з прав людини, який функціонує вже на постійній основі. Тому при підготовці до семінарського заняття необхідно детально ознайомитися із Протоколом № 11, а також звернути увагу на новели Протоколу № 14, якими передбачено зміни в процедурі розгляду індивідуальних заяв.

При вивченні питання юрисдикції Європейського суду, перш за все, потрібно звернути увагу на визначення субсидіарності компетенції ЄСПЛ, складові цього поняття, дослідити види юрисдикцій та проаналізувати винятки із загальних правил щодо компетенції Суду.

СЕМІНАРСЬКЕ ЗАНЯТТЯ № 4 (2 год.)

Питання для обговорення:

Заняття 1:

1. Історичні передумови створення Європейського суду з прав людини.
2. Порядок формування Європейського суду з прав людини. Регламент Європейського суду.
3. Структура Європейського суду з прав людини. Повноваження органів ЄСПЛ.
4. Компетенція Європейського суду з прав людини. Субсидіарний характер компетенції ЄСПЛ.
5. Види компетенції ЄСПЛ. Часовий критерій компетенції Суду. Територіальна юрисдикція Суду. Предметний критерій юрисдикції Суду. Компетенція за колом суб'єктів.

Контрольні питання:

1. Які системи захисту прав людини на європейському континенті Ви можете назвати?
2. Які етапи розвитку конвенційної системи захисту прав людини?
3. Якими повноваженнями наділений Європейський Суд з прав людини?
4. Якими принципами визначається співвідношення Конвенції та національних правових систем?
5. Виберіть із нижче перелічених спори, що не розглядаються Європейським Судом:
 - а) податкові спори;
 - б) спори про військовий обов'язок;
 - в) спори про виплату державою компенсації шкоди внаслідок стихійного лиха.
6. Що означає субсидіарний характер компетенції ЄСПЛ?
7. Які функції виконує Велика Палата Європейського Суду? Пленум Суду? Бюро? Канцелярія?
 1. Хто є суб'єктами звернення в Європейський суд з прав людини?
 2. Які вимоги визначені Європейською конвенцією про захист прав людини та основоположних свобод щодо оформлення заяв до Європейського суду з прав людини?
 3. Визначте поняття «прийнятність заяв» до Європейського суду з прав людини. Як співвідноситься це поняття з національною практикою?
 4. Чим відрізняється рішення про прийнятність заяви від судового рішення Суду?
 5. З якого моменту обчислюється 6-місячний (4-місячний) строк для звернення в Європейський суд?
 6. Дайте характеристику поняття «ефективність національних засобів правового захисту».
 7. Винятки з правила використання національних засобів захисту, юрисдикційних критеріїв прийнятності.

Термінологічне завдання: система міжнародного захисту прав людини, європейський механізм захисту прав людини, Пленум ЄСПЛ, секція, палата, Велика палата, канцелярія ЄСПЛ, компетенція, повноваження, юрисдикція, субсидіарний характер юрисдикції ЄСПЛ, пілотне рішення, Комітет Міністрів Ради Європи.

Методичне завдання.

1. Складіть схему структурних одиниць ЄСПЛ з визначенням їх повноважень.

Практичне завдання:

1. Заявниками є громадяни Болгарії – Гінка Дімітрова Ангелова та її син Мітко Дімітров. Заявниця є матір'ю убитого Ангеля Дімітрова, заявник – його братом. Увечері 18 квітня 1996 року у містечку Шумені на Ангеля Дімітрова напали сім підлітків. Вони його тяжко побили, а один з кривдників завдав потерпілому кілька ножових поранень. За якийсь час того самого дня Дімітрова доправили до лікарні. Наступного ранку він помер.

Нападники були затримані поліцією ще у день інциденту. Їх допитали. Зрештою проти них усіх були висунені звинувачення у хуліганстві. Особу, котра завдала ножових поранень Дімітрову, Г.М.Г., було звинувачено у вбивстві, яке було спровоковане актом хуліганства (двоє інших обвинувачених дали свідчення про те, що власне Г.М.Г. був тим, хто завдавав ножові удари потерпілому). Один з учасників інциденту, Д.К., повідомив слідчих, що він та ті, хто були з ним, напали на Ангеля Дімітрова зокрема тому, що той був ромом за національністю. Отож, їх напад був зумовлений расовими упередженнями.

У справі було проведено судово-медичну експертизу – розтин тіла померлого Нею було встановлено, що Дімітрову завдали три ножових поранення у стегно і два у живіт. Також експертом було вказано на наявність синців на обличчі та на потилиці. Завдяки проведеному судово-медичному дослідженню було зроблено висновок, що причиною смерті Дімітрова був внутрішній крововилив, який стався внаслідок розриву стегнової артерії.

У травні 1996 року чотирьох учасників нападу було звинувачено у хуліганстві, що супроводжувалося особливим цинізмом та зухвалістю.

У червні 1996 року слідчі прокуратури дійшли висновку, що у справі було недостає доказів, які вказували б на те, що саме Г.М.Г. завдав Дімітрову ножових поранень. Тому вони зняли з Г.М.Г. попередні звинувачення і звільнили його з-під варти. Згодом проти Г.М.Г. було висунуто ті самі звинувачення, що й проти інших чотирьох нападників. А за кілька днів обвинувачені у цій справі Н.Р. та С.Х. були звинувачені ще й дачі неправдивих показів стосовно участі Г.М.Г. у нападі.

Наприкінці червня 1996 року одного з нападників (не Г.М.Г.) було звинувачено у вбивстві з необережності. Втім він відмовився визнати свою вину.

Кілька разів заявники робили спроби отримати інформацію про рух справи. Однак жодного разу їм не вдалося дістати належну відповідь. Втім, одного разу адвоката заявників таки було допущено до ознайомлення з матеріалами справи.

У жовтні 1999 року заявники звернулися з клопотанням про визнання їх цивільними позивачами у кримінальному процесі. А в грудні 1999 року вони подали скаргу на тривалість провадження у справі. Однак матеріали справи свідчать про те, що заявникам не було надано жодної відповіді ні на їх клопотання, ні на їхню скаргу.

Слідчі провели низку очних ставок між обвинуваченими із точним протоколюванням ходу проведення цих слідчих дій.

Тільки у квітні 2000 року п. Гінку Дімітрову було визнано цивільним позивачем у кримінальній справі, порушеній за фактом смерті її сина.

У червні 2001 року слідчий, відповідальний за розслідування цієї справи, дійшов висновку про те, що справа готова для передачі до суду. Відтак він надіслав зібрані матеріали до регіонального відділу прокуратури. Відтоді рух справи зупинився на чотири наступні роки.

У березні 2005 року з усіх нападників було знято обвинувачення у хуліганстві на підставі спливу строку давності притягнення до кримінальної відповідальності. Такий нетривалий строк прокуратура застосувала з огляду на те, що обвинувачені не були повнолітніми на час вчинення правопорушення. Зважаючи на зібрані докази та на результати проведених у справі слідчих експериментів, з другого нападника було знято також звинувачення у ненавмисному вбивстві. Втім справу було повернуто на додаткове розслідування стосовно Г.М.Г. із вказівкою на необхідність висунення проти нього звинувачення у вбивстві, яке було зумовлено актом хуліганства. Лише проти одного учасника інциденту було збережено звинувачення в хуліганстві, оскільки на час вчинення правопорушення він був повнолітнім.

У квітні 2005 року заявники та три сестри убитого знову звернулися з клопотанням про визнання їх цивільними позивачами у кримінальній справі. Вони також подали позов про компенсацію їм моральної шкоди.

У травні 2005 року адвоката заявників було повідомлено про те, що Міністерство юстиції звернулось до прокуратури із запитом про отримання матеріалів відповідної кримінальної справи для ознайомлення. Також у згаданому листі зазначалося, що запит Міністерства було виконано.

Після цього до Суду не надходило жодної додаткової інформації про подальший рух справи.

Прочитавши практичну ситуацію, вкажіть статті Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод, які порушені. Відповідь обґрунтуйте.

Література:

1. Андріанов К.В. Роль контрольного механізму Конвенції про захист прав і основних свобод людини в процесі реалізації її норм: дис... канд. юрид. наук / К.В. Андріанов. – К., 2002. – 185 с. URL: <http://www.disslib.org/rol-kontrolnoho-mekhanizmu-konventsiiyi-pro-zakhyst-prav-i-osnovnykh-svobod-ljudyny-v.html>.
2. Базов О. Європейський суд з прав людини в інституційній системі Ради Європи // Вісник Вищого адміністративного суду України. - К.: Видавнича організація "Юрінком Інтер", 2013. - 3. - С. 98-104.
3. Базов О. Питання юрисдикції Європейського суду з прав людини щодо розгляду міждержавних справ // Юридична Україна. - К.: Юрінком Інтер, 2015. - 6. - С. 84-92.

4. Бортновська З. Нові кроки у реформуванні механізмів Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод // Практика Європейського суду з прав людини. Рішення. Коментарі, 2013.- 3.- С. 5-11.
5. Галкін І. Г. Особливості юрисдикції Європейського суду з прав людини / Ігор Григорович Галкін // [Часопис Київського університету права](#). – 2014. – № 4. – С. 285-288.
6. Гудима Д. Принцип екстериторіальності у практиці Європейського суду з прав людини // Право України. - К.: "Ин Юре", 2015. - 2. - С. 113-128.
7. Гусейнов Л. Просторові межі дії Європейської конвенції з прав людини / Л. Гусейнов // Практика Європейського суду з прав людини. Рішення. Коментарі. – 1999. – №4. URL: <http://www.eurocourt.in.ua/Article.asp?AIdx=108>.
8. Дика Д. О. Організаційно-правові аспекти діяльності Європейського суду з прав людини в контексті європейських стандартів // Актуальні проблеми міжнародних відносин [Текст]: збірник наукових праць. – К.: Київський нац. ун-т ім. Т. Шевченка Ін-т міжнародних відносин, 2011. - Вип. 99. - Ч. 2. - С. 142-148.
9. Європейський суд з прав людини: Організація, діяльність, процес [В.В. Лутковська (відп.ред.), І. Шевчук (упоряд.)]. — К. : Праксіс, 2005. — 166 с.
10. Європейський суд з прав людини // Право України. - К.: "Ин Юре", 2011. - 7. - С. 292-342.
11. Жалій Т. В. Правовий статус Європейського суду з прав людини за міжнародно-правовими нормами / Жалій Т. В. // Електронне наукове фахове видання «Порівняльно-аналітичне право». – 2013. – № 3-2.
12. Іванець І. Розвиток Європейського суду з прав людини як частини міжнародної системи захисту прав людини // Підприємництво, господарство і право. - К.: ТОВ "Гарантія", 2013. - 10. - С. 106-110.
13. Клименко О. М. Як звернутися до Європейського Суду з прав людини / Центр правових досліджень. — К. : Видавець Фурса С.Я., 2006. — 64с.
14. Конференція високого рівня про майбутність Європейського суду з прав людини : м. Брайтон, Велика Британія 19-20 квітня 2012 р.//Право України.- К.:"Ин Юре",2012.-7.-С. 318-329.
15. Практика Європейського суду з прав людини: навч.-практ. посіб. / Т.І. Дудаш. – К.: Алерта, 2013. – 368 с.
16. Трагнюк О. Принцип субсидіарності за Європейською конвенцією про захист прав і основних свобод людини 1950 р. // Право України, 2003. – № 1.
17. Хроновскі Н. Формування єдиного європейського стандарту прав людини: приєднання європейського союзу до конвенції про захист прав людини і основоположних свобод / Хроновскі Н. // Європейське право. – 2013. – № 1–2. – С. 14–27.

Нормативно-правові акти:

1. Брайтонська декларація від 20 квітня 2012 року. URL:

http://www.echr.coe.int/Documents/2012_Brighton_FinalDeclaration_ENG.pdf [In English].

2. Брюссельська декларація від 27 березня 2015 року. URL: http://www.echr.coe.int/Documents/Brussels_Declaration_ENG.pdf [In English].

3. Ізмірська декларація від 27 квітня 2011 року. URL: http://www.echr.coe.int/Documents/2011_Izmir_FinalDeclaration_ENG.pdf [In English].

4. Інтерлакенська декларація від 19 лютого 2010 року. URL: http://www.echr.coe.int/Documents/2010_Interlaken_FinalDeclaration_ENG.pdf [In English].

5. Конвенція про захист прав людини і основоположних свобод від 4 листопада 1950 року зі змінами та доповненнями, внесеними згідно з протоколами № 11 і № 14 до Конвенції. URL: http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/995_004.

6. Регламент Європейського суду з прав людини зі змінами та доповненнями. URL: http://www.echr.coe.int/Documents/Rules_Court_ENG.pdf [In English].

Добір кандидатів на посаду суддю ЄСПЛ в Україні:

7. Указ ПУ «Питання добору кандидатур для обрання на посаду судді Європейського суду з прав людини від України» (від 14.09.2007 за № 869/2007).

Постанова КМУ «Про здійснення відбору кандидатів на посаду судді Європейського суду з прав людини» (21.03.2007 за № 524).